

såvel en årlig evaluering som til efter 5 år at tage initiativ til en samlet evaluering af effekten af de gennemførte initiativer.

Det her handler om at ville medvirke til at give en meget stor gruppe mennesker et bedre og rigere liv, og det skylder vi dem, og det kommer os alle til gavn.

Gyda Kongsted (V):

I Venstre ser vi positivt på de mange gode tiltag, der nævnes i ministerens redegørelse om handicappedes adgang til de fysiske omgivelser, og som er målrettet på reel ligebehandling og lige muligheder for alle i det danske samfund.

Danmark tiltrådte i 1993 FN-resolutionens standardregler om lige muligheder for handicappede, og i lyset af dette kan man vel sige, at tiden nu må være inde til, at vi i Danmark også vil efterleve intentionerne i resolutionen. Det har derfor været glædeligt at læse ministerens mange positive og konkrete tiltag i den fremlagte redegørelse.

I Danmark har vi ca. 50.000 kørestolsbrugere og langt flere svært gangbesværede borgere, og specielt for disse borgere er det utrolig vigtigt, at de fysiske omgivelser er indrettet på en sådan måde, at de også giver mulighed for kørestolsbrugere og andre til at kunne bevæge sig frit ud og ind af bygninger m.v.

I de kommende år vil vi få flere og flere ældre medborgere, som man må påregne vil skulle vises de samme hensyn med henblik på den frie adgang til offentlige institutioner, transportmidler m.v.

Der er mange steder i de danske kommuner, hvor man allerede har udmøntet flere af de tiltag, der ligger i ministerens redegørelse. På Boligudvalgets rejse til Jylland og Fyn her i efteråret var det derfor glædeligt for Boligudvalgets medlemmer ved selvsyn at kunne konstatere dette.

Der er imidlertid fortsat kommuner, der slet ikke indtænker handicappede og kørestolsbrugere i deres planlægningsfase for kommunale anlæg, så Venstre kan kun være enig med ministeren i, at der skal en generel holdningsbearbejdning til på mange niveauer i det danske samfund, herunder en opstramning af rethåndhævelsen.

Holdningsbearbejdning vil kunne ske dels gennem en vejledning i samarbejde med Kommunernes Landsforening og dels gennem uddannelse og efteruddannelse af arkitekter og in-

geniører, hvilket ministeren selv kommer ind på i redegørelsen.

Venstre finder, at ministerens redegørelse er et stort skridt i den rigtige retning, men at der fortsat ligger sten på vejen til hinder for den reelle ligebehandling. Venstre vil derfor gerne pege på én sten, nemlig bygningsreglementets uklare tekst, der kan skabe tvivl om, hvorvidt et byggeri også opfylder lovens krav i alle henseender.

Venstre skal sluttelig opfordre ministeren til at overveje en mere klar og forenklet tekst i bygningsreglementet samt øvrige reglementer, der vil kunne fremme en reel ligebehandling og lige muligheder for alle borgere i Danmark til at kunne bevæge sig frit rundt i offentlige bygninger og institutioner samt på gader og veje.

Jens Heimburger (KF):

Som medlem af Folketinget siden marts måned vil jeg sige, at jeg er da glad for, jeg ikke sidder i kørestol, for det er besværligt nok at finde rundt herinde. Det er selvfølgelig, fordi denne bygning er lavet på et tidspunkt, da vi ikke havde de problemer eller vi gemte dem væk. Nu lever vi i nye tider. Vi har også brug for, at alle medborgere kan deltage aktivt i samfundet, og det kunne da også godt være, der skulle nogle handicappede i Folketinget.

Det, der er problemet, er ikke holdningen, og det er jo heller ikke det, der i og for sig peges på i redegørelsen. Holdningen er til stede både internationalt, herhjemme, rundt omkring og i partierne. Der er selvfølgelig grænser for, hvad man kan gøre på det her område, men holdningen er til stede.

For vores vedkommende er vi også positive eller tilfredse med redegørelsen. Vi synes, den er konstruktiv, og vi synes, den er fremadrettet, og vi er også positive over for de konkrete initiativer, som ministeren foreslår til sikring af tilgængelighed inden for forskellige områder og sektorer.

Vi kan jo også forstå på nogle af de handicaporganisationer, som har henvendt sig til os, at det er nødvendigt med løbende opfølgning og præcisering over for kommunerne. Jeg har ikke selv tjekket det, men jeg tror da de fleste interesseorganisationer, når de siger noget, og også handicaporganisationerne. Meget tyder på, at det drejer sig om, at vi i højere grad skal have håndhævet de beslutninger, der er taget her i salen.